

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 31Ek/895/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120310357
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120310357.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: D. J., nar. XX.XX.XXXX, S. J. XX/XX, XXX XX T. C., právne zastúpený: JUDr. Ľubomír Ivan, Námestie SNP, 960 01 Zvolen, IČO: 42 197 621, proti povinnému: I. D., nar. XX.XX.XXXX, R. XXX/X, XXX XX K., právne zastúpený: JUDr. Martin Bicko, Dukelská 972/7-3, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 45 671 974, o vymoženie 10 081,57 eur a trov exekúcie, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Mgr. Vladimír Zachar, PhD., Ul. Poľná 31/23, 034 01 Ružomberok, IČO: 36 136 255, o návrhu na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného voči rozhodnutiu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 31Ek/895/2020 vydaného vyšším súdnym úradníkom dňa 20.11.2020, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného **z a m i e t a**.

II. Súd oprávnenému **p r i z n á v** a nárok na náhradu trov právneho zastúpenia voči povinnému v súvislosti s rozhodovaním o sťažnosti vo výške 175,07 eur, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, doručeným súdu dňa 07.06.2020, domáhal vymoženia pohľadávky vo výške 10 081,57 eur a trov exekúcie, na základe exekučných titulov - Rozsudok č. k. 3T/168/2014 - 453 vydaný Okresným súdom Martin dňa 30.05.20178 (ďalej len „exekučný titul č. 1“) a Uznesenie sp. zn. 3T/168/2014 vydané Okresným súdom Martin dňa 19.09.2019 (ďalej len „exekučný titul č. 2“). Poverením zo dňa 03.08.2020 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora: JUDr. Mgr. Vladimír Zachar, PhD., so sídlom Ul. Poľná 31/23, 034 01 Ružomberok, IČO: 36 136 255, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 193EX 353/20.

2/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 20.11.2020 uznesenie, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol (výrok I.) a povinnému nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nepriznal (výrok II.). V odôvodnení uviedol, že povinný sa návrhom domáhal zastavenia exekúcie, keďže sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Povinný mal za to, že exekučným titulom č. 1 mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere dva roky, ktorý bol podmienenečne odložený, a zároveň bola mu uložená skúšobná doba v trvaní 30 mesiacov, ktorá uplynie 04.01.2021. Vo vzťahu k škode mu bola exekučným titulom č. 1 uložená ako súčasť probačného dohľadu povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe škodu vo výške 9 000 eur. Nakoľko skúšobná doba uplynie až 04.01.2021, povinný sa ešte nedostal do omeškania s plnením uloženej povinnosti. Zároveň exekučný titul č. 1 nenadobudol vo vzťahu ku škode vykonateľnosť, a preto nemožno na jeho podklade viesť voči nemu exekúciu. Povinný ďalej namietol aj postup súdneho exekútora, ktorý odmietol vyhovieť jeho žiadosti zo dňa 02.10.2020 o zaslanie návrhu na vykonanie exekúcie s prílohami s tým, že povinný môže nahliadnuť do spisu u neho v úrade. Nakoľko jeho úrad je od povinného vzdialený viac ako sto kilometrov a takéto nahliadnutie by mu spôsobilo nemalé finančné náklady, považoval postup súdneho exekútora za šikanózný a v dnešnej dobe elektronizácie spisov aj za nezákonný a nehospodárny. V súvislosti s podaným návrhom na zastavenie

exekúcie si povinný uplatnil aj nárok na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 100 % (úkony príprava a prevzatie zastúpenia vo výške 135,27 eur a návrh na zastavenie exekúcie vo výške 135,27 eur + 2 x režijný paušál, t. j. 21,24 eur). Oprávnený sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie nevyjadril.

3/ Vyšší súdny úradník aplikujúc ustanovenia § 45 ods. 1, § 46 ods. 1 písm. a/, § 61k ods. 1, ods. 2, ods. 5 a § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 110 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie a dospel k záveru, že bol podaný v lehote podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, a teda má odkladný účinok, no posúdil ho ako nedôvodný. Uviedol, že exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť pohľadávku oprávneného, ktorá mu bola priznaná vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine a dobrovoľne sa nespĺnila (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.03.2007, sp. zn. III ÚS 56/07-20).

4/ K námietke povinného, že neuplynula skúšobná doba, v rámci ktorej mu bola uložená povinnosť nahradiť škodu oprávnenému, v dôsledku čoho exekučný titul č. 1 vo vzťahu k výroku o náhrade škody nie je vykonateľný, uviedol, že uvedený exekučný titul nadobudol právoplatnosť dňa 03.07.2018 a vykonateľnosť vo vzťahu ku škode dňa 03.11.2017. Povinný bol exekučným titulom č. 1 uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 zákona č. 300/2005 Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“), za čo ho súd odsúdil k trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky, ktorého výkon bol podmienene odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 30 mesiacov. Zároveň súd zaviazal podľa § 287 ods. 1 zákona č. 301/2005 Trestného poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) povinného k náhrade škody voči oprávnenému vo výške 9 000 eur, pričom uvedenú náhradu škody mal povinnosť nahradiť podľa § 51 ods. 2 a 4 písm. c) Trestného zákona v priebehu skúšobnej doby. Ak v trestnom konaní bolo rozhodnuté o povinnosti nahradiť škodu poškodenému vo výške stanovenej vo výroku rozhodnutia, takéto rozhodnutie súdu predstavuje pre exekučné konanie exekučný titul plne rovnocenný rozhodnutiam vydaným v občianskom súdnom konaní. Výroky exekučného titulu vydaného v trestnom konaní sú podľa § 356 ods. 1 Trestného poriadku, ak zákon neustanovuje inak, právoplatné a vykonateľné súčasne. Zároveň poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoE/148/2016 zo dňa 20.04.2016 v zmysle ktorého: „Pokiaľ ide o skúšobnú dobu štyroch rokov určenú podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona, v ktorej má povinný podľa § 51 ods. 4 písm. c) Trestného zákona nahradiť oprávnenému ako poškodenému v trestnom konaní spôsobenú škodu vo výške 37.353,05 Eur odvolací súd poukazuje, že v danom prípade nejde o posunutie vykonateľnosti výroku o náhrade škody, ale ide len o podmienku podmienene odkladu výkonu trestu nahradiť v určenej skúšobnej dobe spôsobenú škodu, pretože splnenie tejto podmienky je dôvodom k vysloveniu, že sa odsúdený osvedčil § 52 ods. 1 Trestného zákona, inak súd nariadi odsúdenému nepodmienečný trest odňatia slobody“. S poukazom na uvedené vyšší súdny úradník konštatoval, že výrok o náhrade škody sa stal vykonateľný, čo mal za preukázané z predloženej doložky právoplatnosti a vykonateľnosti, z ktorej jednoznačne vyplýva, že výrok o náhrade škody nadobudol vykonateľnosť dňa 03.11.2017 (pozn. škoda pošk. Klocháňová). Exekučný titul č. 1 tak bol predložený súdu v súlade s § 45 ods. 1 v spojení s § 46 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku a je spôsobilým exekučným titulom. Pokiaľ ide o uplatnenie nároku v skúšobnej dobe s probačným dohľadom, tak tá bola stanovená exekučným titulom č. 1 vo výmere 30 mesiacov a má výchovný cieľ tým, že pod hrozbou výkonu trestu odňatia slobody podnecuje odsúdeného - povinného ku snahe nahradiť škodu. V žiadnom prípade teda nejde o posunutie vykonateľnosti výroku o náhrade škody, ale ide o podmienku podmienene odkladu výkonu trestu nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu, pretože splnenie tejto podmienky je dôvodom k vysloveniu, že sa odsúdený osvedčil, inak súd nariadi odsúdenému nepodmienečný trest odňatia slobody. Preto považoval túto námietku povinného za nedôvodnú.

5/ V rámci návrhu na zastavenie exekúcie povinný namietol aj postup súdneho exekútora, spočívajúci v neposkytnutí súčinnosti vo vzťahu k predloženiu návrhu na vykonanie exekúcie a jeho príloh. Postup súdneho exekútora v súvislosti s nazeraním do spisu upravuje § 205 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého exekútor umožní nazerať do spisov osobám, vo vzťahu ku ktorým nemá povinnosť zachovávať mlčanlivosť, a znalci, ktorého takáto osoba za znalca ustanovila. Tieto osoby a znalec si z nich môžu robiť výpisy výlučne v kancelárii exekútora pod jeho dohľadom alebo pod dohľadom ním povereného zamestnanca. O nazretí do spisu sa v spise urobí záznam. Bližšie postup súdneho exekútora v súvislosti s exekútorickým spisom upravuje Kancelársky poriadok (výnos z 15.06.1998 č. 1618/1998-60 vydaný Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky), v zmysle ktorého je exekútor, v exekučných konaniach začatých od 01.01.2018, povinný viesť exekučný spis v elektronickej podobe (tzv. elektronický spis). Vzhľadom na spôsob začatia a štruktúru exekučného konania od 01.04.2017, elektronickú komunikáciu exekútora s exekučným súdom, inými orgánmi verejnej moci a subjektmi s aktivovanou dátovou schránkou, ako aj vzhľadom na elektronickú komunikáciu exekútora pri súčinnostiach niektorých tretích osôb (nepretržitý elektronický prístup do ich databáz) je vedenie exekučného spisu ako elektronického spisu prirodzené a zohľadňujúce stav elektronizácie spoločnosti. V súvislosti s nazeraním do spisu Kancelársky poriadok v § 30 ods. 6 ustanovuje, že nazeranie do spisu vedeného v elektronickej podobe sa vykoná spravidla v exekútorском úrade exekútora; na ten účel môže exekútor zaslať alebo sprístupniť elektronický dokument. Vyšší súdny úradník však bližšie neskúmal postup súdneho exekútora, nakoľko kontrolu nad jeho činnosťou vykonáva v zmysle Exekučného poriadku iný subjekt, než súd. Napriek tomu v prípade, že súdny exekútor nekoná uvedeným spôsobom, nie je to skutočnosť, ktorá odôvodňuje zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, preto aj túto námietku povinného súd považoval za nedôvodnú.

6/ Po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie spolu s exekučnými titulmi a návrhom na zastavenie exekúcie mal vyšší súdny úradník nesporne preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú v exekučných tituloch nesplnil. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa začali dôvodne. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, preto súd podaný návrh na zastavenie exekúcie považuje za nedôvodný. Vzhľadom na uvedené vyšší súdny úradník konštatoval, že nakoľko nebola zo strany povinného naplnená podmienka na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol. V súvislosti s podaním návrhu na zastavenie exekúcie si povinný uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 100 % (úkony príprava a prevzatie zastúpenia vo výške 135,27 eur a návrh na zastavenie exekúcie vo výške 135,27 eur + 2 x režijný paušál, t. j. 21,24 eur). Nakoľko povinný v konaní nemal úspech, súd o nároku na náhradu trov právneho zastúpenia rozhodol tak, že mu nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v celom rozsahu nepriznal.

7/ Proti rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote povinný sťažnosť. Napádané uznesenie považoval za nesprávne a bez opory v zákone. Súd pri rozhodovaní o jeho návrhu na zastavenie exekúcie dospel taktiež k nesprávnemu právnomu posúdeniu, a to najmä vo vzťahu k nadobudnutiu vykonateľnosti výroku o náhrade škody. Je jednoznačné, že Okresný súd Martin mu v rozsudku, č.k. 3T/168/2014-453 zo dňa 30.05.2017, uložil povinnosť v zmysle § 51 ods. 2 a 4 písm. c) Trestného zákona nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu. Určil mu tak lehotu, v ktorej mal povinnosť nahradiť poškodenému škodu, ktorú mu mal spôsobiť trestným činom. Nie je teda správny záver exekučného súdu v tom, že na zaplatenie mal iba lehotu do 03.11.2017, tak ako je vyznačené v doložke právoplatnosti a vykonateľnosti. Vyznačenú doložku právoplatnosti a vykonateľnosti považoval za nesprávnu, so zlým výpočtom lehoty na vykonateľnosť vo vzťahu k výroku o náhrade škody. Pracovníčka Okresného súdu Martin pochybila, ak takto nesprávne vyznačila vykonateľnosť vo vzťahu k výroku o škode. Je neprípustné, aby iný súd (v tom prípade Okresný súd Banská Bystrica ako exekučný súd) inak určoval podmienky zaplatenia škody. Takáto ingerencia exekučného súdu Banská Bystrica do činnosti Okresného súdu Martin je nielen nezákonná, ale aj neprípustná. Navyše, exekučný súd takýmto výkladom kvázi mení už právoplatné rozhodnutie, kedy tvrdí, že predmetnú pohľadávku má povinný zaplatiť v inej ako určenej lehote - skúšobnej dobe. Výkladom exekučného súdu o povinnosti zaplatiť škodu do 03.11.2017, by bol popretý zmysel skúšobnej doby a takto uložená povinnosť náhrady škody v skúšobnej dobe by stratila svoj význam. Zmysel povinnosti podľa § 51 ods. 2 a 4 písm. c) Trestného zákona spočíva v tom, aby odsúdený bol motivovaný v stanovenej lehote zaplatiť škodu a to pod hrozbou premeny podmieneného trestu na nepodmienený. Okresný súd Banská Bystrica

v napádanom rozhodnutí odôvodňuje svoj výrok aj tak, že výroky exekučného titulu vydaného v trestnom konaní sú podľa § 356 ods. 1 Trestného poriadku, ak zákon neustanovuje inak, právoplatné a vykonateľné súčasne. Ustanovenie § 356 ods. 1 Trestného poriadku, na ktoré sa odvoláva vyšší súdny úradník v napádanom uznesení však nič takéto nehovorí. Ustanovenie § 365 ods. 1 Trestného poriadku sa týka právoplatnosti a vykonateľnosti trestného rozkazu. V danom prípade sa však nejednalo o trestný rozkaz, ale o rozsudok, čiže toto aplikované zákonné ustanovenie nie je možné na daný prípad použiť. Na základe uvedeného navrhol, aby súd prvej inštancie zmenil napádané rozhodnutie tak, že návrhu v celom rozsahu vyhovie a prizná mu náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

8/ Oprávnený k sťažnosti povinného uviedol, že pramení z tých istých právnych úvah a záverov ako jeho návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 12.10.2020, pričom táto neprezentuje žiadne nové skutočnosti ako tie, ktoré už boli povinným v konaní uvedené. Povinný prehliada jeho argumenty a opätovne sa snaží zbaviť zodpovednosti, resp. povinností ustanovených mu exekučným titulom. Uvedený postup povinného nereflektuje žiadne objektívne dôvody na základe, ktorých by malo dôjsť k zastaveniu výkonu exekúcie, a preto ho považoval za účelový s tendenciou zbaviť sa zodpovednosti povinného za riadne splnenie svojho záväzku, ktorý bol právoplatne odsúdený za úmyselný pokračovací trestný čin podvodu, pričom bol rovnako tak zaviazaný na náhradu škody, ktorú týmto svojim opovrhnutia hodným konaním spôsobil. V danom prípade prvý deň po uplynutí parížnej lehoty (ktorá uplynula v momente nadobudnutia právoplatnosti rozsudku) vyznačil vykonateľnosť nároku na náhradu škody Okresný súd Martin a nielen exekútor, ale ani exekučný súd nie sú oprávnení správnosť tejto doložky spochybňovať, a to o to viac keď bol postup tohto súdu v súlade s ust. § 183 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku. Povinný si vyslovene a úmyselne zamieňa pojem parížnej lehoty s povinnosťou uhradiť škodu počas trvania skúšobnej doby, keďže nesplnenie tejto povinnosti v jednotlivých dobách má rôzne dôsledky. V prípade márneho uplynutia parížnej lehoty je ním riziko vedenia exekučného konania voči odsúdenému a v prípade neuhradenia škody v skúšobnej doby je ním nariadenie výkonu trestu. Ohľadom tvrdení povinného týkajúcich sa nesprávneho postupu pracovníčky súdu uviedol, že ide len o názor povinného, ktorý nie je podporený ani doterajšou súdnou praxou a ani hmotným právom. Oprávnený nevzhliadol žiadne pochybenia, ktoré by boli v prejednávanej veci prítomné a opätovne tvrdil, že sa jedná o spôsob, ktorým sa povinný ustanovenej povinnosti snaží všemožne zbaviť. Na základe uvedeného navrhol sťažnosť povinného zamietnuť a priznať oprávnenému odmenu za ďalší úkon právnej služby v exekučnom konaní.

9/ Podaním doručeným súdu dňa 13.01.2021 povinný doplnil svoju sťažnosť, v ktorom uviedol, že dňa 04.01.2021 poškodenej uhradil sumu 9 000 eur a teda si povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu riadne a včas splnil. Poukázal na znenie § 51 ods. 2 a 4 písm. c/ Trestného zákona, keď jeho výkladom dospel k záveru, že časom na splnenie povinnosti bola určená skúšobná doba, nie žiadny iný skorší, či neskorší časový úsek. Uložením povinnosti nahradiť škodu v skúšobnej dobe mu plynula parížna doba (skúšobná doba), v priebehu ktorej mal nahradiť škodu vo výške 9 000 eur. V predmetnej veci bola preto naplnená dikcia ustanovenia § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku.

10/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

11/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

12/ Podľa § 242 CSP sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

13/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

14/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhatelnosti exekučného titulu.

15/ Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu uvedenú v § 46 ods. 1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť neuhradenú škodu alebo jej neuhradenú časť, ak jej výška je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, ak škoda nebola dosiaľ uhradená.

16/ Podľa § 183 ods. 1 Trestného poriadku rozsudok je právoplatný, a ak neustanovuje tento zákon niečo iné, aj vykonateľný, ak

a) zákon proti nemu nepripúšťa odvolanie,

b) zákon síce proti nemu pripúšťa odvolanie, ale

1. odvolanie v lehote podané nebolo,

2. oprávnené osoby sa odvolania výslovne vzdali alebo ho výslovne vzali späť, alebo

3. podané odvolanie bolo zamietnuté.

17/ Po preskúmaní sťažnosti voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, zákonný sudca vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a konštatoval, že bola podaná včas, ale nie je dôvodná. Sudca na doplnenie sťažnosti povinným pri rozhodovaní neprihliadal, nakoľko bolo podané po zákonom stanovenej lehote.

18/ Exekučnými titulmi v prejednávanej veci sú: rozsudok Okresného súdu Martin, č. k. 3T/168/2014 - 453 zo dňa 30.05.20178 („exekučný titul č. 1“), ktorým bol povinný odsúdený a okrem iného mu vo výroku bola uložená povinnosť podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uhradiť poškodenému - Božene Klocháňovej (oprávnenému v exekučnom konaní) škodu vo výške 9 000 eur; a uznesenie Okresného súdu Martin, sp. zn. 3T/168/2014 zo dňa 19.09.2019 („exekučný titul č. 2“), ktorým bola povinnému uložená povinnosť podľa § 558 ods. 1 Tr. por. z dôvodu uvedeného v § 557 ods. 1 Tr. por. nahradiť poškodenej Božene Klocháňovej trovy potrebné na účelné uplatnenie je nároku v trestnom konaní vo výške 1 081,57 eur. Exekučný titul č. 1 podľa vyznačenej doložky nadobudol právoplatnosť dňa 03.07.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 1To/35/2018 a vykonateľnosť vo vzťahu ku škode (Klocháňová) dňa 03.11.2017. Exekučný titul č. 2 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 18.11.2019. Exekučné konanie sa začalo v zmysle § 50 ods. 1 Exekučného poriadku dňa 07.06.2020, kedy bol súdu doručený návrh na vykonanie exekúcie.

19/ Predmetom sporu o prípustnosť exekúcie je (formálna) vykonateľnosť exekučného titulu č. 1, keď povinný aj po rozhodnutí vyššieho súdneho úradníka zotrvával na svojich tvrdeniach, že tento sa môže stať vykonateľným až po uplynutí skúšobnej doby, ktorá má uplynúť 04.01.2021, a do tohto času nebol exekučný titul č. 1 spôsobilým exekučným titulom podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku.

20/ K uvedenému sudca uvádza, že v rámci povolenia podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody môže (trestný) súd páchatelovi uložiť povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradil škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatil dlh alebo zameškané výživné. Nemožno však súhlasiť s argumentáciou povinného, že skúšobná doba na vyplatenie škody poškodenému, ktorá mu bola trestným súdom určená, ešte neuplynula a že teda exekúcia je nedôvodná. Plynutie skúšobnej doby odsúdeného totiž nemá vplyv na posunutie vykonateľnosti rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom. Je potrebné uvedomiť si, že výrok rozsudku, ktorým bola v adhéznom konaní uložená povinnosť zaplatiť poškodenému z titulu náhrady škody určitú peňažnú čiastku, je vykonateľný v okamihu nadobudnutia právoplatnosti. Ustanovenie § 287 Trestného poriadku (ani iné ustanovenie) neukladá súdu, aby vo výroku o náhrade škody určil, v akej lehote (plynúcej od právoplatnosti) je obžalovaný povinný poškodenému plniť. Povinný si nesprávne zamieňa (hmotnoprávnu) skúšobnú dobu, ktorú (trestný) súd stanovil pri podmienenom odsúdení a pre ktorej trvanie môže uložiť primerané obmedzenia a primerané povinnosti uvedené § 51 ods. 3 a 4 Trestného zákona smerujúce k tomu, aby podmienenčne odsúdený viedol riadny život, vrátane povinnosti nahradiť trestným činom spôsobenú škodu (§ 51 Trestného zákona), s lehotou k splneniu povinnosti (paričnou lehotou) nahradiť škodu. Podľa R IV/1968 (s. 8 až 11) platí, že „zatiaľ čo primárnym účelom výroku podľa 228 Tr. por. (pozn. teraz § 287 Tr. por.) je uspokojenie poškodeného, má výrok podľa § 59 ods. 2 Tr. zák. (pozn. teraz § 51 TZ) v prvom rade prispieť k prevýchovnému procesu v rámci podmieneného odsúdenia tým, že pod hrozbou výkonu trestu odňatia slobody podnecuje odsúdeného k snahe nahradiť škodu, ktorú spôsobil trestným činom. Pritom nie je

rozhodné, či odsúdený škodu spôsobil úmyselným alebo nedbalostným činom. Dôsledkom nesprávneho pochopenia vzájomného vzťahu výrokov podľa § 59 ods. 2 Tr. zák. a podľa § 228 Tr. por. musí súd čeliť riadnym vysvetlením v odôvodnení rozsudku, že povinnosť odsúdeného, vyslovená podľa § 59 ods. 2 Tr. zák. nebráni poškodenému, aby prípadne už i v priebehu skúšobnej doby uplatnil svoje práva veriteľa z titulu nespĺnenia dlhu z náhrady škody, a že teda týmto výrokom sa neodkladá vykonateľnosť výroku o povinnosti k náhrade škody podľa § 228 Tr. por.“).

21/ Skúšobná doba, ktorú súd v tomto prípade určil na 30 mesiacov slúži na to, aby sa páchatel prevychoval, ak ho treba prevychovať, a aby sa preukázalo, že účel trestu sa dosiahol aj bez jeho výkonu, pretože páchatel v tomto čase viedol riadny život a je súčasťou výroku o treste, nie výroku o náhrade škody. Nesúvisí teda s právom oprávneného (poškodeného v trestnom konaní) začať exekučného konanie na vymoženie nároku na náhradu škody na podklade vykonateľného výroku o náhrade škody. Preto možno uzavrieť, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, pretože povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu ukladá exekučný titul.

22/ K tvrdeniam povinného o nesprávnom právnom posúdení a aplikácii právnych noriem, ktoré na danú situáciu nedopadajú, najmä aplikácie ustanovenia § 356 ods. 1 Trestného poriadku je nutné dodať, že je pravdou, že uvedené ustanovenia sa týkajú právoplatnosti a vykonateľnosti trestného rozkazu, ale tak ako pri trestnom rozkaze, aj pri rozsudku v zmysle ustanovenia § 183 ods. 1 Trestného poriadku nastáva vykonateľnosť súčasne s právoplatnosťou (pokiaľ nie je uvedené inak). Tento nedostatok však nemal za následok nesprávnosť rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka ako celku, nakoľko jeho rozhodnutie nebolo založené len na aplikácii uvedeného ustanovenia.

23/ Na základe vyššie uvedených skutočností a právnych dôvodov, vyhodnotil sudca sťažnosť povinného ako nedôvodnú a preto ju zamietol podľa § 250 ods. 1 CSP. Mimo rozhodnutia sa však žiada uviesť, že pokiaľ povinný uhradil dňa 31.12.2020 oprávnenému sumu 9 000 eur, ide o plnenie v rámci dôvodne začatej exekúcie. Plnenie po začatí exekúcie spôsobuje ukončenie exekúcie v tejto časti ipso facto, pričom exekučný súd z tohto dôvodu uznesenie o zastavení exekúcie (ani čiastočnom) nevydáva. Zároveň podľa § 61f ods. 1 Exekučného poriadku platí, že po doručení upovedomenia o začatí exekúcie povinnému nastávajú účinky splnenia vymáhaného nároku len vtedy, ak sa plnenie v rozsahu, v ktorom prislúcha exekútorovi podľa § 60 ods. 2, dostane exekútorovi.

24/ Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

25/ Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

26/ Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

27/ Keďže oprávnený bol v konaní zastúpený právnym zástupcom (advokátom) a bol úspešný pri rozhodovaní súdu o sťažnosti povinného (proti rozhodnutiu, ktorým bol jeho návrh na zastavenie exekúcie zamietnutý), vznikol mu v zmysle vyššie uvedených ustanovení nárok na náhradu trov právneho zastúpenia, ktorý si vo vyjadrení k sťažnosti aj uplatnil. Vychádzajúc z tarifnej hodnoty vecí, ktorou bola suma vo výške 10 081,57 eur (povinný žiadal exekúciu zastaviť ako celok), priznal sudca oprávnenému podľa § 199d ods. 1 v spojení s § 10 ods. 1, 2, § 13a ods. 2 písm. c/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie

právnych služieb v znení neskorších predpisov odmenu vo výške 135,27 eur (ako 1 zo základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá predstavovala 270,54 eur) + 10,62 eur ako režijný paušál za rok 2020 + 20% DPH, čo predstavuje 29,18 eur. Trovy exekúcie oprávneného za vyjadrenie k sťažnosti povinného vo výške 175,07 eur priznané mu týmto rozhodnutím budú vymáhané od povinného na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie vydanom po právoplatnosti uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (§